

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 7. De Gratitude.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

res, vt obedientia eos saluet, & in cœ-
lum euehat, quos inobedientia dam-
nauit. Amen.

*Li 10. p.
3. per tot.*

De hac præstantissima virtute ex pro-
fesso dicemus inferiùs.

De Gracitudine. §. VII.

Gracitudo est virtus, qua beneficia,
à proximis accepta, cognoscimus,
laudamus, & data opportunitate, nec
negata possibilitate, remunerare decer-
nimus. Hæc comparata ad beneficia
Dei non distinguitur à religione; &
ideò inter actiones religionis retu-
limus gratias agere Deo pro donis
asceptis, & accipiendis ab eo. Et de
hac ad Deum gracitudine fusiùs po-
stea sumus acturi.

Incitamenta ad Gracitudinẽ sunt:
I. Ingracitudo est peccatum, etiam a-
pud homines abominabile, quo ho-
mines viles & abiecti notantur, &
ex illò, tanquam ex signo aperto vi-
litate, ab omnib. cognoscuntur. Ha-
bet quoq; pessimam originem, nem-
pè proprium amorem, animæ nimitiũ
dominantem. Vnde Apostolus cum
dixit.

dixisset: *Erunt homines seipsos aman-* 2. ad Ti.
tes, addit: ingrati scelesti. A Deo deni- 3. 2.
 que punitur grauissimè. Quod signi- Pro. 17. 13.
 ficat Salomon dicens: *Qui reddit ma-*
la pro bonis, non recedet malum de do-
mo eius.

II. Gratitude ad maiora beneficia
 recipienda animum parat, omnes e-
 nim volunt semina suorum bonorū
 bonæ terræ mandare, id est, homini
 grato committere Et Laurentius Iu-
 stinianus ait: *Nullum officium referē-* Iust. de li-
da gratia magis necessarium, quia ma- 2. de leg.
iora meretur suscipere, qui collata bona 1. de iur. iur.
de corde non probatur delere. Quare & 7 Chrys. b.
 propter priuatā vtilitatem, quæ (vt 72. ad po-
 Chryso. ait) in gratitudine ex maxi- pulum.
 ma, deberemus hanc virtutem secta-
 ri.

III. Gratitude ad homines, etiam
 apud Deum in pretio est: vult enim
 ipse, vt ei grati simus, & hominibus
 etiam, per quos nobis beneficia
 confert, animi gratitudinem ha-
 beamus. Vult quidem ille, vt homi-
 nes in dignitate constitutos, quorum
 ministerio nos gubernat, honore-
 mus,

mus, & honorem illis exhibitum aut negatum, sibi dari aut negari profite-
tur. dicens: *Qui vos audit, me audit, &
qui vos spernit, me spernit.* Et etiam iu-
bet vt eis quorum liberalitate nobis
beneficia confert, gratitudinis affe-
ctu repensemus. Quamobrem in Ec-
clesiastico recensens abominabilia
peccata foeneratoris, vnum eorū est,
Ecc. 29. 9. *quod pro honore & beneficio reddet cō-
tumeliam.*

Actiones gratitudinis sunt: I. Be-
neficium non negare, non dissimula-
re, nō obliuisci, sed illud agnoscere,
illud magnificare, & in memoria ha-
bere.

II. Beneficiū & benefactorem lau-
dare, & suspicere, & coram alijs,
quid in nos boni cōtulerit, cū op-
portunum fuerit existimatum, pu-
blicare.

III. Erga benefactorem affectum
amoris & æstimationis beneficij cō-
cipere, & eidem beneficiorum dato-
ri gratias agere.

IV. Beneficium honore & reuerē-
tia erga benefactorem, & non solum
æqua-

æqualibus, verùm & maioribus beneficijs, si potuerimus, repensare.

V. Sine vlla spe alterius beneficij recipiendi gratos, & beneficos in benefactores existere.

Postulatio gratitudinis: Domine Iesu Christe, qui quantum tibi ingratitude displiceret, illa querimonia de leprosis à te curatis, nec ad gratias referendas redeuntibus ostendisti: verba enim tua sunt: *Nonne decem mundati sunt, & nouem vbi sunt? Non est qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena:* da nobis, rogamus supplices, gratitudinis erga nostros benefactores affectû, quos ita in nos beneficos agnoscamus, & veneremur, vt præcipuè te omnium bonorum fontem ardentissimè diligamus. Amen.

Luc. 17.
18.

De Veritate. §. VIII.

Veritas siue veracitas, est virtus, qua verbis, aut signis, & quando & quomodo oportet, manifestamus res ad nos aut ad alios pertinentes, prout in se sunt. Nō sufficit ad virtutē veritatis,

VL